

ב"ה, גליון קנב אייר תש"נ

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר תפארת שלמה לשבת הגדול

ויאמר ד' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר (שמות יב, א). ופרש"י חוץ לכרך כו'. הנ"ל לבאר ולתרץ קושי' רש"י ז"ל. עפ"י דברי רש"י בפ' בראשית (א, א) א"ר יצחק לא הי' צריך להתחיל התורה אלא מהחודש הזה לכם שהיא מצוה הראשונה שנצטוו בה ישראל וכו' (שמות יב, ב). להבין דברי ר"י מה נ"מ מזה ואיזו לימוד יכול ללמוד מזה. אך הנה בא להורות גודל מעלת לימוד התורה כי שיח שפתותינו חשוב ומקובל כאלו הקרבנו כל הקרבנות במועדם ועוד זאת יותר במעלה כי כח הלימוד בענין הקרבנות הוא בכל מקום ובכל זמן ולהקריב הקרבנות בפועל ממש הוא דוקא בבהמ"ק ואם הקריבום בחוץ חייב כרת. (אך כח התורה הקדושה הוא נוהג בכל זמן ובכל מקום) וז"פ הגמרא (שבועות יו, א) שמעתי שמקריבין אע"פ שאין בית כו'. כי הלימוד בעניני הקרבנות הוא מרוצה לפני הקב"ה כאלו הקריבום בפועל ממש במקום בהמ"ק. ובזה יש לפרש מאמר בעל הגדה ברוך המקום ברוך הוא ברוך שנתן תורה לעמו ישראל. סמיכת הדברים להורות בזה כי ע"י התורה יכול להמשיך שפע קדושה וברכה להמקום ברוך המקום שנאמרה בו ד"ת ברוך הוא ברוך שנתן תורה לעמו ישראל. לכן הנה אמירת ד"ת יכולין להיות בכל מקום ובכל זמן גם בזמה"ז בעוה"ר שאין בית ולא מזבח ולא אישים יכול לפעול יחודים למעלה בתורתו כמו הקרבן ממש ע"ג מזבח. וכן כל היחודים של מצות סוכה אעפ"י שאינו בזמן החג וכן בכל המועדים. והענין בזה כי בטובו מחדש בכל יום תמיד מע"ב

ובכח התורה נבראו כל העולמות. לכן ממילא בכל מקום לימוד התורה הוא השראת הקדושה כי כל קיום המקום ההוא מכח התורה שנברא בו העולם ולזאת במצוה זו הראשונה שנצטוו בה ישראל רצה הקב"ה להראות גודל כח התורה אשר גם במצרים ערוות הארץ גם שם השראת הקדושה ע"י לימוד התורה. כי (ברכות כב, א) ד"ת אינם מקבלים טומאה כי עיקר לימוד התורה הוא בדבור כמ"ש (דברים ו, ז) ודברת בם. הנה הדבור אינו נגדר בשום מקום וזמן הגם כי שאר המצות התלויות בדבור יש זמן

ומקום להם אבל ד"ת הם למעלה מן הזמן והמקום כי (זוהר א ה, א) בתורה נברא העולם א"כ היא גדולה מן העולם שהוא תחת הזמן והמקום. לכך נאמר כאן בארץ מצרים לאמר. ר"ל אף שהיא בארמ"צ תוך הכרך מ"מ אין זה מעכב כי הלא הוא רק לאמר אמירה לחוד ודבור הוא למעלה מגדר המקום וזה ג"כ מ"ש (אבות ו, א) הלומד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה משמח את המקום כי ע"י קדושת התורה יש קיום למקום ההוא. וזה הענין שנאמר באברהם אבינו ע"ה שאמר לו הש"י לך לך מארצך וכו' אל המקום אשר אראך. מפני כי כל בריאת העולם הי' ממדת החסד בחי' אברהם כמ"ש (בראשית ב, ד) אלה תולדות השמים והארץ (בראשית רבה יב, ט) בהבראם באברה"ם א"כ בכל מקום שהי' א"א הולך הי' חלקו והשראת הקדושה באותו המקום. כי בלתי זכותו של א"א לא הי' נברא כלל המקום ההוא כנ"ל כמ"ש (תהלים פט, ג) עולם חסד יבנה. ונחזור לעניננו. אמר ר' יצחק לא הי' צריך התורה להתחיל. לרמז בזה דרך הלימוד לכל אחד ואחד מבנ"י אשר בידם התחלת הלימוד בכל יום צריך להיות כוונתו בלימודו להשפיע כל טוב לבנ"י. לכן בכל יום אחר ברכת התורה אומרים תיכף ברכת כהנים (במדבר ו, כד) יברכך כו'. וזה ג"כ הפי' החודש הזה לכם. כאשר בטובו מחדש בכל יום מעשה בראשית. ואין טוב אלא תורה (אבות ו, ג), לכן צריך להיות התחדשות התורה בכל יום להוריד השפעות

טובות לכם. רק לבנ"י ולא לעובדי כוכבים ומזלות ולא יהי' לסט"א
שום אחיזה בשפע הקדושה היורד בכל יום:
(המשך אי"ה בגליון הבא)